

прі́атель, именовѣмый Пѣрілаз: прѣснлаз отъ не-
го дѣсатъ таланти, за да дадѣ даръ на него-
бы тѣ двѣ дщери. ѿ Александръ мѹ длаз
петдесать, и Пѣрілаз мѹ рѣкалз: доволны са
десать тахъ: койстинна ѡтвѣщалаз Александръ;
доволны са тебе да взѣмишъ десетъ талан-
ты: но на мѣнин нса доволны да дамъ толко.

18.) Примѣрыти даватъ оутѣшеніе на
родители отъ смерта на своѣ тѣ чада.

Філософъ Анаксагоръ былъ с' негобы ти
пріатели, и разговарялаз са с' тѣхъ: и тогда
дошаѣ и длаи мѹ бѣсть какъ негобы тѣ два-
ма сыновѣ са оумрѣли, ѡтъ който дрѹгій не-
малъ, и ѡнъ никакъ са несмѣтилъ, но рѣкалз:
това ни ѣ иобо, ни то нечлнно на менѣ, за-
щѣ доврѣ зналахъ, какъ ги родихъ смѣртны.

Діонъ сынъ Іппаріновъ, и Платоновъ оу-
ченикъ, савчиса, да говори за ради ѡвши при-
чины: и въ това время падналаз неговатъ сынъ
отъ страха та въ двѣратъ долѣ, и оумрѣлаз,
и Діонъ затова неизмѣнилъ негово-то гово-
рани, нитѣ ѡставилъ дѣло-то си.

Ксенофонтъ ѿвинейскій философъ, оученикъ
Сократовъ, савчи са кеднождѣ да жѣрствова,
и когда принѣсваше жѣртва-та, носилаз бѣнецъ
на глѣва та си по ѡвчлал, дошаѣ и мѹ рѣ-
кли: какъ неговатъ сынъ Грілаз, оумрѣлаз въ
воатъ, и ѡнъ като чѣлаз вдигналаз бѣнецатъ